

# AVERY CĂLĂTOREȘTE ÎN TIMP



## 0 zi alături de Vikingsi

Text de  
Jacopo Olivieri

Ilustrații de  
Clarissa Corradin

Traducere din limba engleză de  
Laura Frunză



## EL ESTE AVERY ȘI CĂLĂTOREȘTE ÎN TIMP.



E cam ciudat să auzi asta despre un băiețel, nu?

Dar stai să vezi cum a ajuns să se spună asta despre el: e suficient să clipească doar o dată și Avery e transportat instantaneu în altă țară...  
**ȘI ÎN ALTĂ PERIOADĂ ISTORICĂ!**

Unii spun că Avery are pur și simplu o imaginație bogată. Dar dacă e să îl crezi pe Avery pe cuvânt, atunci tot ce povestește chiar i s-a întâmplat în realitate!

**AZI, DE EXEMPLU, E AVERIK,  
un băiat viking din anul  
890 e.n.!**



**793 e.n.**

Epoca vikingilor începe cu atacul asupra mănăstirii Lindisfarne, de pe coasta de est a Angliei.

**825 e.n.**

Regele viking Naddodd descoperă Islanda și o colonizează în anii următori.

**862 e.n.**

Potrivit legendei, regele Rurik cucerește orașul rus Novgorod. Descendenții săi vor întemeia statul Rusia Kieveană, care va da numele viitorului stat Rusia.

**872 e.n.**

Harald cel cu Păr Frumos îl învinge pe regele Suediei și unește țara cu Norvegia sub domnia lui.

**890 e.n.**

Povestea noastră începe aici, în anul 890, chiar la mijlocul epocii vikinge.

**911 e.n.**

În schimbul protecției, regele Carol I al Franței cedează monarhului viking Rollo regiunea care mai târziu se va numi Normandia. Rollo și urmașii săi vor deveni normanzii.

**982 e.n.**

După ce a fost izgonit din Islanda, Eric cel Roșu navighează spre Groenlanda.

**1016 e.n.**

Vikingii atacă și cuceresc Londra, iar regele Æthelred renunță la tronul său în favoarea regelui viking Knut cel Mare, care domnește timp de 19 ani.

**1030 e.n.**

Datorită popularității regelui creștin Olaf al II-lea, creștinismul se răspândește în Norvegia.

**1066 e.n.**

Se încheie epoca vikingilor: Anglia câștigă bătălia de la Stamford Bridge, învingându-i pe vikingi. În același an, însă, William (un descendent normand al vikingilor!) cucerește Anglia.

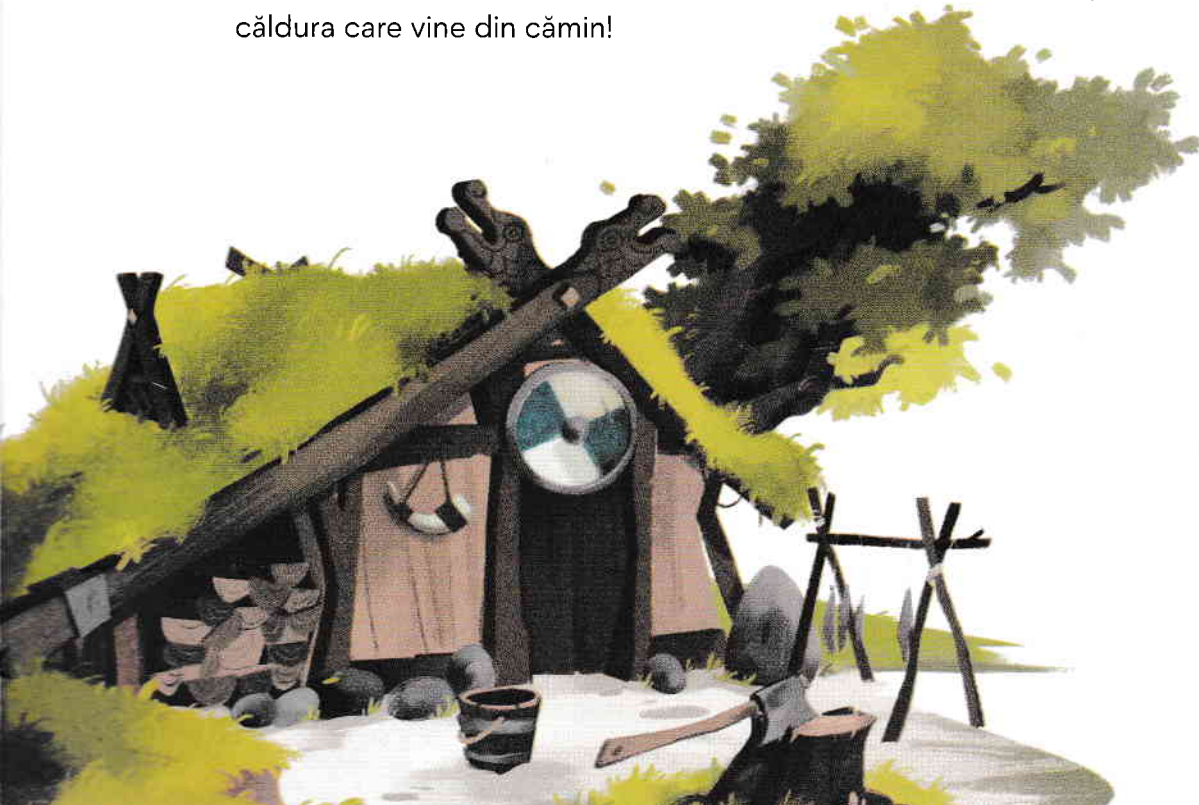
## O ZI FOARTE SPECIALĂ...

Averik se freacă la ochi. De obicei îl trezește mama lui, dar azi e o zi foarte specială: unchiul lui se întoarce acasă! Încântat nevoie mare, se ridică în capul oaselor pe lavița lui de lemn și dă la o parte blănurile moi de animale care îi țin de cald noaptea.

Tatăl lui și-a părăsit deja lavița; desigur, mereu se trezește înainte de răsăritul soarelui pentru a lucra la câmp. Averik se ridică în picioare și cască. La ferma lor – care se numește *bær* – sunt mai multe construcții, dar cea mai bună dintre toate este cu siguranță casa lor, care e formată dintr-o singură încăpere dreptunghiulară mare. E cam întunecoasă, deoarece sunt numai câteva deschizături înguste prin care să intre doar lumina, nu și frigul. Pereții sunt negri, cu o vagă nuanță roșiatică; e culoarea turbei care a fost modelată în cărămizi groase și compacte.

Acoperișul e făcut din lemn, acoperit cu petice de iarbă, care-l fac să arate de parcă ar fi parte din câmpurile care înconjoară ferma.

Lângă casă e o construcție în care se află sauna și un grajd. Mama deja trebăluiește în fața vetrei mari în care arde focul. Averik se apropie – adoră căldura care vine din cămin!





Și asta nu este tot.  
Mama prepară *dagverdhr*,  
iar mirosul supei îi face  
stomacul să chiorăie.

— Ia-ți strachina și lingura! îi  
spune mama.

Lui Averik îi e foame și e pe punctul de a  
se apuca să mănânce, când ușa se dă de perete.

— Deci, ești gata? se aude o voce veselă, după ce  
o salută pe mama.

E Astrid, nesuferită ca de obicei.

— Ce faci aici? întreabă Averik.

— Am stabilit... ai uitat? întreabă fata, întărind  
ultimele cuvinte.

A, da, Averik își aduce acum aminte că i-a zis să  
vină devreme pe la el.

— Să nu îndrăznești să mă faci să întârzi! Sigur corabia  
unchiului tău e deja în port! spune ea. Apoi se apropie de el și, având grijă să  
n-o audă mama lui, îi șoptește la ureche: Ah, ce mi-aș dori să fi fost pe corabia aia!

Averik oftează. Astrid mereu visează să plece pe mare, dar e fată și fetele n-au  
voie să facă asta.

Prin urmare, îi mărturisește doar lui dorința, cu stilul ei rapid de a vorbi care îi  
face capul să se învârtă.

— N-avem timp să mâncăm acum! exclamă ea, trăgându-l spre ușă.

— Stați! spune mama. Am nevoie de mirodenii ca să pregătesc diseară  
*náttverdhr*. Să iei din port, mereu e cineva care vinde mirodenii proaspete. Poți să  
le dai asta la schimb.

Și îi dă o bucată de *vadhmal* colorată, o țesătură foarte rezistentă.

Minunat, acum ziua lui e complet aranjată de alții!

— Și nu uita că azi fac o excepție, dar mâine o să ne reluăm lecțiile! strigă mama  
în urma lui, în timp ce Astrid îl trage după ea.

Cu siguranță corabia unchiului său a ajuns deja!